

«عشق احمدی‌نژاد به آمریکا بیشتر از نفرت اوست»

محمود احمدی‌نژاد در نیویورک بار دیگر موضوع داغ محافل بین‌المللی شد. تحلیلگران می‌گویند او هم در تلاش برقراری رابطه با آمریکا است، هم حرف‌هایی می‌زند که هزینه‌اش برای ایران تشدید تحریم‌ها و احتمال درگرفتن یک جنگ است.

به عقیده ناظران تا به حال هیچیک از روسای تاریخ سی ساله جمهوری اسلامی به اندازه محمود احمدی‌نژاد مشتاق ایجاد رابطه با آمریکا نبوده‌اند. تحلیلگران می‌گویند او به شدت دلش می‌خواهد این کارت برنده را به نام خود بازی کند، اما هنوز زورش نمی‌رسد. به زبان دیگر آقای احمدی‌نژاد شناگر قابل‌ی است، اگر آب ببیند! هوشنگ امیراحمدی، رئیس شورای آمریکاییان - ایرانیان که اتفاقاً از نزدیک با مسایل ایران سروکار دارد می‌گوید محمود احمدی‌نژاد هم عاشق آمریکاست، هم از آن منتفر است: «آقای احمدی‌نژاد و نیروهای اطرافش شاید حتی کمی بیشتر عاشق باشند و کمتر منتفر. ولی در داخل کشور حتماً نیروهای سنتی به رهبری روحانیت، مخصوصاً روحانیت سنتی حتماً مخالف هستند و نفرتشان بیشتر است تا عشقشان».

بنابراین او مجبور می‌شود در هر سفر به آمریکا یا هر بار که در مجامع بین‌المللی چشم‌ها را متوجه خود دید، «عشق» خود را پنهان کند و «جوری حرف بزند که آن قسمت نفرت بیشتر نشان داده شود».

اختلافات درون جناحی و جنگ برون مرزی

حسن شریعتمداری، تحلیلگر سیاسی

حسن شریعتمداری، تحلیلگر سیاسی مقیم آلمان معتقد است که رابطه‌ی ایران و آمریکا ابعاد پیچیده‌ای به خود گرفته که می‌تواند هزینه‌ای سنگین بدنبال داشته باشد و تا زمانی که جنگ قدرت میان جناح‌های مختلف در ایران ادامه دارد به نتیجه مطلوبی نخواهد رسید.

«آقای احمدی‌نژاد امروز خود یک طرف دعوا با رهبری، با جناح اصلاح‌طلب نظام و دیگر اصولگرایان واقع‌گراتر است و همه این‌ها می‌دانند که اگر آقای احمدی‌نژاد موفق شود که این مذاکرات را در خارج از ایران به نتایج مثبتی برساند، تفوق فراوان نسبت به آن‌ها پیدا می‌کند و بنابراین با وجود همه‌ی کوششی که احمدی‌نژاد در این جهت می‌کند، این اقدامات را

گفته‌های دیگران خنثی می‌کند. مثلاً وقتی ایشان می‌گویند که حکم سنگسار صادر نشده، بلافاصله آقای جواد لاریجانی می‌گوید این حکم صادر شده، ولی در دست بررسی است. یا آقای خامنه‌ای قبل از سفر ایشان می‌گویند موقعی که زمان رابطه با آمریکا فرا رسد، این کار تصمیم گرفته خواهد شد. یعنی طرف مذاکره من هستم. آقای احمدی‌نژاد قبل از سفر سعی می‌کند گروهان آمریکایی را آزاد کند و شخصی از قوه قضاییه می‌گوید که هنوز این پرونده تحت رسیدگی است. البته آقای احمدی‌نژاد موفق می‌شود، ولی این زیگنال هم از طرف قوه قضاییه به خارج فرستاده می‌شود که ایشان تصمیم‌گیرنده اصلی نیست.»

هر دو تحلیلگر سیاسی مناسبات ایران و آمریکا را در بدترین شرایط در سی سال اخیر می‌دانند. به عقیده حسن شریعتمداری دولت کنونی در عین ناتوانی از برقراری روابط، اصرار زیادی به افزایش قدرت تسلیحاتی خود و تولید بمب اتمی دارد و نتیجه این تلاش‌ها، دیر یا زود درگیری قطعی با آمریکا است.

«حتی اگر این فرض را کنیم که امروز آمریکا مخالف جنگ است و سعی می‌کند که با دیپلماسی قضیه را حل کند. به هر صورت متحدین آمریکا در منطقه مانند اسرائیل و بعضی از کشورهای عربی به شدت نگران این تلاش نظامیان ایران هستند و هر روز لابی‌های آن‌ها در آمریکا حکومت اوپاما را تحت فشار قرار می‌دهد.»

هوشنگ امیراحمدی، رئیس شورای آمریکاییان - ایرانیان

هوشنگ امیراحمدی وضعیت امروز ایران و مناسبات آن با آمریکا و کشورهای منطقه را وخیم ارزیابی می‌کند و می‌گوید ایران اکنون در همان نقطه‌ای قرار دارد که عراق در سال‌های قبل از جنگ داشت. یعنی تشدید تحریم‌ها و بالاخره هم درگیری!

«ما در نقطه‌ای بسیار بسیار پائینی هستیم. بدترین شرایط رابطه ایران و آمریکا را الان ما داریم. من فکر می‌کنم در آینده نزدیک این وضع حتی بدتر می‌شود، تحریم‌ها عمیق‌تر و وسیع‌تر می‌شوند و دعوا بین ایران و آمریکا شدیدتر می‌شود.

این که تحریم خودش نمی‌تواند این کار را کند، خودش بزرگترین خطر هاست. یعنی چه؟ یعنی خود شکست تحریم توجیه می‌کند دعوا را و مسأله فقط دعوا با عراق و امثالهم نیست. واقعیت این است که دنیای عرب، دنیای عرب رسمی نه خیابان‌هایش، و بسیاری کشورهای دیگر هیچ کدامشان هم تمایلی به این که به جمهوری اسلامی در مقابل آمریکا کمک کنند ندارند که هیچ، برعکس. می‌خوانند به آمریکا کمک کنند که جلوی این حرکت‌های جمهوری اسلامی را از دید آن‌ها بگیرد.»

زیگنرک‌های اجتناب ناپذیر

سخنان احمدی‌نژاد در مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک و تقاضا برای تشکیل کمیته حقیقت‌یاب به منظور تحقیق درباره یازده سپتامبر در تناقضی شدید با آن سیاستی است که در داخل می‌خواهد سر جناح روحانی را به سنگ بکوبد و راه خودش را برود. حسن شریعتمداری معتقد است

«آقای احمدی‌نژاد وقتی به این نتیجه می‌رسد که این کار به جایی نخواهد رسید، در تردید می‌افتد که آیا از گفتن‌های سابق عدول کند و پایگاه خودش را در بین مسلمانان منطقه یا ایرانیانی که طرفدار او هستند مخدوش کند یا همچنان بر عهد و پیمان سابق بماند. چون به هر صورت به این نتیجه رسیده است که مذاکراتش یا شروع نخواهد شد یا به جایی نخواهد رسید. جنگ قدرت در ایران قضیه را بسیار پیچیده کرده و آقای احمدی‌نژاد در وضعیتی نیست که به‌تنهایی بتواند این مذاکرات را حتی اگر شروع کند، به جایی برساند.»

به عقیده شریعتمداری، محمود احمدی‌نژاد سعی می‌کند که با تفوق در قدرت بتواند اولاً طرف مذاکره‌ی قدرت‌های خارجی باشد، ثانیاً در داخل پایگاهی مستقل از رهبر پیدا کند.

«به این ترتیب هم در خارج سعی می‌کند که نشان دهد که تنها آدم ابرقدرت در این نظام من هستم. در داخل به جناح‌های دیگر قدرت مانند مجلس و دیگران چنگ و دندان نشان می‌دهد و می‌گوید مجلس دیگر در رأس امور نیست. گفتن ملی‌پوولیسی را شروع می‌کند که پایگاه مستقلی نسبت به رهبر جمهوری اسلامی پیدا کند در بین کسانی که او را جدی می‌گیرند و همه‌ی این‌ها از نظر رهبر ایران دور نیست. فقط رهبر جمهوری اسلامی در وضعیتی نیست که ایستادگی کند، برای این که خودش هم اسیر دست این نیروی نظامی است و در تعادل ظریفی با احمدی‌نژاد به سر می‌برد و می‌داند که اگر اقدام به خلع احمدی‌نژاد یا روردرویی با او کند، امکاناً در سپاه دو دستگی پیش خواهد آمد و امکان این که سپاه منشعب شود وجود دارد و ریزش در پایگاه حزب‌اللهی‌ها و افراد مربوط به آقای خامنه‌ای هم در این صورت قطعی است. بنابراین سعی می‌کند که با ممانعت رفتار کند تا ببیند در آینده چه پیش خواهد آمد.»

هوشنگ امیراحمدی می‌گوید:

«ما ایرانی‌ها یک جهان‌بینی خیلی عام داریم. اصولاً در تمام تاریخ ایران همین بوده. دعوی‌مان با یونانی‌ها، با رومی‌ها، با عرب‌ها، با عثمانی‌ها، با انگلیسی‌ها، با آمریکایی‌ها، با روس‌ها و... در واقع همیشه با قدرت، مخصوصاً با قدرت‌های بزرگ، ما مسأله‌ی همزیستی داشتیم و همیشه خودمان را نماینده‌ی شرق تاریخ قلمداد کردیم. این تفکر متأسفانه در ذات فرهنگ سیاسی ایران است. یک تفکر نه فقط خود بزرگ‌بینی، بلکه در عین حال مظلومیت و عدالت‌طلبی، مبارز‌جویی و در واقع مشکل با همزیستی هست. این یک واقعیت است. با این که در تمام این مدت هم ما همیشه باختیم، ولی باز هم به قول خودمان حیا نکرديم. تاریخ ایران را اگر نگاه کنیم، می‌بینیم که ما از ۸۰-۷۰ درصد دعوایی را که با دنیا کردیم، اما باختیم.»

نیلوفر خسروی

تحریریه: فرید وحیدی